

АСОЦИАЦИЯ НА ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ ПРОДУЦЕНТИ

Изх. № 3/19.01.2015г.

Изх. № ККМ-553-13-2-6/22.01.2015г.

ДО
г-жа Полина Карастоянова
Председател на
Комисията по културата и медиите
Народно събрание
на Р. България
София

СТАНОВИЩЕ

на СДРУЖЕНИЕ С НЕСТОПАНСКА ЦЕЛ "АСОЦИАЦИЯ НА ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ ПРОДУЦЕНТИ", с адрес на управление гр. София, бул. България № 51Б, ет. 3, вписано в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Софийския градски съд по фирмено дело № 81/2009 г., БУЛСТАТ: 175662887, представлявано от Изпълнителния директор Мария Савова

ОТНОСНО: ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АВТОРСКОТО ПРАВО И СРОДНИТЕ МУ ПРАВА ВНЕСЕН НА 30.12.2014 г.

Уважаема г-жо Карастоянова,

Във връзка с Ваше писмо изх. № ККМ-553-13-2-6 от 13.01.2015 г., с което давате възможност на Асоциацията на телевизионните продуценти да изрази становище по Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права №402-01-16, внесен от Министерски съвет на 30.12.2014 г. бихме искали да изразим следното становище:

Законопроектът е изготвен от Министерство на културата с цел въвеждане на изискванията на Директива 2012/28/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно някои разрешени начини на използване на осиротели произведения.

I. Становище по § 1 от Законопроекта:

В чл. 71б, ал. 1 предлагаме да се направи следното допълнение:

"От разпоредбите на този раздел могат да се ползват общодостъпни библиотеки, учебни заведения и музеи, както и архиви, институции, съхраняващи филмото или звукозаписно наследство, и обществени радио- и телевизионни организации със седалище в Република България, и разпространители на аудио-визуално съдържание със седалище в Република България, само с оглед постигането на цели, свързани с тяхното обществено предназначение."

В чл. 71г, ал. 3, т. 2 предлагаме да се направят следните допълнения:

„филми или други аудиовизуални произведения, когато седалището или обичайното място за пребиваване на продуцента или на някои от копродуцентите се намира в РБ“

В чл. 71г, ал. 3, предлагаме да се приеме нова т. 4, както следва:

„филми или други аудиовизуални произведения, когато в нея се намира седалището или обичайното място за пребиваване на ползвателя или разпространителя, които са предоставили на разположение на обществото произведението със съгласието на носителя на права“

Предлагаме чл. 71г, ал. 4 да се измени както следва:

“Ако има данни, че съответна информация за носителите на права може да бъде намерена в други държави, се извършва и справка с източниците на информация, налични в тези други държави”

В чл. 71д предлагаме да се създаде нова ал. 2 както следва:

“Произведение или звукозапис, които са били признати за осиротели по смисъла на чл.71в в България се считат за такива и в която и да е държава членка на Европейския съюз.”

В чл. 71ж, ал. 5 предлагаме да се направят следните изменения:

“Носителите на авторски и сродни права, които са прекратили статута на осиротяло произведение или друг обект на авторско или сродно на него право, имат право да получат справедливо възнаграждение за използване, извършено съгласно ал.1 от организации по чл. 71б, ал. 1, които имат седалище в Република България. Не се дължи възнаграждение на носителите на авторски и сродни права за периодите предхождащи прекратяване статута на осиротяло произведение или друг обект на авторско или сродно на него право.

Мотиви:

Считаме, че предложените редакции на посочените по-горе членове съответстват на текста на Директива 2012/28/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно някои разрешени начини на използване на осиротели произведения.

Относно предложението по чл. 71ж, ал. 5 да бъде дължимо възнаграждение за използването на произведенията в петгодишния период, предхождащ прекратяването на статута на осиротялото произведение, предлагаме нормата да бъде изменена и да бъде с действие заанапред, тъй като считаме, че чл. 6, ал. 5 от Директивата третира именно възможността за договаряне на справедливо

АСОЦИАЦИЯ НА ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ ПРОДУЦЕНТИ

възнаграждение за използване занапред, а не за минали периоди (не са определени нито начините на ползване, нито начина на ценообразуване). В противен случай би се създавала правна несигурност тъй като решението за прекратяване на статута на произведенията зависи изцяло от волеизявлението на правноносителите.

Въпрос, който не е разгледан от Директивата и, който специално в България би имал възможно развитие в бъдеще, е свързан с аудио-визуални произведения, които са международни ко-продукции, с участие на продуценти от държави извън Европейския съюз. Очевидно е, че при тези случаи базата данни, която ще организират страните-членки на Европейския съюз няма да бъде достатъчна и има реална опасност за обявяване на произведения за осиротели, без да има възможност за проверка (източници за проверка) за евентуални носители на права, които не са включени в европейските списъци. Тази непълнота в Директивата и съответно в текстовете за нейното въвеждане в България, следва да се попълни по нормативен път, тъй като не е възможно да се приложи разширително тълкуване.

Като се надяваме, че направените с настоящото становище коментари и предложения по Проекта на ЗИД на ЗАПСП ще бъдат взети предвид, оставаме на разположение за участие в допълнителни дискусии.

19.01.2015 г.
гр. София

С уважение,

Мария Савова
Изпълнителен директор на
СНЦ „АСОЦИАЦИЯ НА ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ ПРОДУЦЕНТИ“

